

Sygn. akt: VU 1965/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Marta Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wypłatę emerytury od 01 listopada 2013 roku

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 lutego 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 1965/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lutego 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wstrzymał E. S. wypłatę emerytury od dnia 1 listopada 2011 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że prawo do przedmiotowego świadczenia podlega zawieszeniu, gdyż wnioskodawca kontynuuje zatrudnienie. Informacyjnie podał, że w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego ubezpieczony wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył E. S. domagając się wypłaty świadczenia emerytalnego od dnia 1 listopada 2013 r. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że decyzją zaliczkową z dnia 9 grudnia 2013 r. Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał na jego rzecz prawo do emerytury. Wywodził, że przedmiotowa decyzja miała charakter deklaratoryjny, bowiem przed dniem jej wydania spełnił on wszystkie warunki niezbędne do przyznania na jego rzecz przedmiotowego świadczenia. W szczególności zaś wnioskodawca zwrócił uwagę na fakt rozwiązania stosunku pracy z (...) Szkołą (...) w L. w dniu 31 września 2013 r. W świetle powyższego, w przekonaniu E. S., kontynuowanie innego, nowego zatrudnienia w dacie złożenia wniosku o emeryturę nie mogło skutkować wstrzymaniem wypłaty należnej mu emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania. Powołując się na treść art. 103 a ustawy emerytalnej wskazał, że z dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych E. S. wynikało,

iż w dacie złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury nie rozwiązał on stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do przedmiotowego świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 22 lutego 2010 r. do 30 września 2013 r. E. S. był zatrudniony w (...) Szkole (...) w L.. Umowa o pracę została rozwiązana z upływem czasu, na jaki była zawarta. Z dniem 1 października 2013 r. wnioskodawca podjął ponownie zatrudnienie we wskazanym zakładzie pracy, na podstawie umowy o pracę z dnia 20 września 2013 r.

W dniu 14 listopada 2013 r. E. S. złożył wniosek o przyznanie na jego rzecz prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W jego treści ubezpieczony oświadczył, że nie pozostaje w zatrudnieniu. Na tę okoliczność przedłożył świadectwo pracy z dnia 21 października 2013 r. dotyczące zatrudnienia w (...) Szkole (...) w L. od 22 lutego 2010 r. do 30 września 2013 r.

Z uwagi na powyższe, decyzją zaliczkową z dnia 9 grudnia 2003 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał E. S. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wskazał, że świadczenie zostało przyznane w formie zaliczkowej ze względu na prowadzone postępowanie wyjaśniające z płatnikiem składek. Zaliczkę na emeryturę należną za listopad 2013 r. i grudzień 2013 r. w kwocie 4.890,70 zł wypłacono na rzecz wnioskodawcy w styczniu 2014 r.

W dniu 20 stycznia 2014 r. E. S. zwrócił się do organu rentowego o wycofanie wniosku o przyznanie emerytury w związku z pozostawaniem w stosunku pracy i zobowiązał się do zwrotu wypłaconej na jego rzecz zaliczki w kwocie 4.890,70 zł. Do wniosku załączył umowę o pracę z dnia 20 września 2013 r. Ubezpieczony odmówił ponadto przyjęcia zaliczki na emeryturę należnej za styczeń 2014 r.

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. S. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 t.j.), prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art. 103a-106. Stosownie do treści art. 103 a ustawy emerytalnej, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Jak wynika natomiast z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Z kolei art. 129 ustawy emerytalnej stanowi, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W rozpoznawanej sprawie stan faktyczny pomiędzy stronami był bezsporny. Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy nawiązanie przez wnioskodawcę w dniu 1 października 2013 r. stosunku pracy z (...) Szkołą (...) w L. i pozostawanie w nim w dacie nabycia prawa do emerytury uzasadniało wstrzymanie wypłaty świadczenia przyznanego na jego rzecz na mocy decyzji dnia 9 grudnia 2013 r.

Rozstrzygając spór, jaki zaistniał na gruncie niniejszej sprawy należało przede wszystkim wyjaśnić, że o ile w myśl art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej spełnienie przez ubezpieczonego warunków stażowych i wiekowych niezbędnych do przyznania na jego rzecz prawa do emerytury nastąpiło w pewnym - obiektywnie możliwym do określenia - momencie (dlatego też mówi się o deklaratoryjnym charakterze decyzji organu rentowego), to jednak świadczenie to mogło zostać

na jego rzecz wypłacone nie wcześniej niż od miesiąca zgłoszenia wniosku w tym przedmiocie. Okoliczność ta wynika wprost z treści art. 129 ustawy emerytalnej.

Zestawienie powyższych rozważań z treścią art. 103 a ustawy emerytalnej nie pozostawia wątpliwości, że przepis ten odnosi się w istocie do tego stosunku pracy, który poprzedza dzień nabycia prawa do emerytury, ustalonego w decyzji organu rentowego, nie zaś do tego który trwa bezpośrednio przez dzień spełnienia przez ubezpieczonego samych warunków stażowych i wiekowych.

Skoro więc na mocy decyzji Zakładu ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 9 grudnia 2013 r. E. S. przyznano prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2013 r., to ostatnim stosunkiem pracy w rozumieniu art. 103 a ustawy emerytalnej jest dla wnioskodawcy ten, który trwał w dniu 31 października 2013 r.

Innymi słowy, w celu podjęcia przez organ rentowy wypłaty emerytury na rzecz E. S., na dzień 31 października 2013 r. ubezpieczony powinien rozwiązać każdy stosunek pracy w jakim pozostawał, a więc również ten nawiązany na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 20 września 2013 r. z (...) Szkołą (...) w L..

W tych okolicznościach rozwiązanie przez E. S. stosunku pracy z (...) Szkołą (...) w L. z dniem 30 września 2013 r. nie może zostać uwzględnione, bowiem zatrudnienie to nie przypadło bezpośrednio przez dzień nabycia prawa do emerytury ustalonego na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 9 grudnia 2013 r.

Co się tyczy zaś przytoczonego w uzasadnieniu odwołania wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2013 r. w sprawie I UK 362/12, to nie może on znaleźć zastosowania na gruncie rozpoznawanej sprawy. Główna teza tego orzeczenia sprowadza się bowiem do stwierdzenia, że o ile sąd ocenia legalność decyzji rentowej według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania, to jednak może przyznać ubezpieczonemu świadczenie, jeżeli warunki je uzasadniające (wiek, staż) zostały spełnione po wydaniu zaskarżonej decyzji. W omawianym wyroku omówiono więc kwestię ogólnych zasad przyznawania prawa do świadczeń. Tymczasem (na mocy decyzji z dnia 9 grudnia 2013 r. E. S.) nabył już prawo do emerytury, a w zaskarżonej decyzji nastąpiło zaś wstrzymanie wypłaty tego świadczenia na podstawie art. 103 a ustawy emerytalnej (który reguluje zasady wypłaty świadczeń, nie zaś warunki niezbędne do ich nabycia).

Powyższe ustalenia skutkowały oddaleniem odwołania E. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 10 lutego 2014 r. znak (...) na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.